

ת"פ 55846/05/19 - מדינת ישראל נגד עאמר דהאבשה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 55846-05-19 מדינת ישראל נ' דהאבשה

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עאמר דהאבשה

הנאשם

ב"כ המאשימה עו"ד שירלי ברזילי ועו"ד יעל גבעוני ועו"ד חיים קולבקר הנאשם בעצמו בא כוח הנאשם עו"ד גיל גבאי

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 9.12.19 הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של התפרצות לבניין שאינו בית מגורים וביצוע גניבה, לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. לפי כתב האישום, ביום 8.6.18 לפנות בוקר, התפרץ הנאשם לחנות נוחות "מנטה" שבתחנת דלק בגן יבנה בכך שפתח את החלון ונכנס. הנאשם נטל שקית והכניס לתוכה: 4 חבילות טבק מלבורו אדום; 2 קופסאות סיגריות מסוג וינסטון לייט ארוך; 3 קופסאות סיגריות מסוג וינסטון אדום; קופסא אחת של סיגריות מסוג LM לייט; בקבוק וודקה אבסולוט, בקבוק וודקה גרייגוס ובקבוק וודקה פינלנדיה; 2 מצתים ו- 2 חבילות חטיף קליק. הנאשם יצא מהחנות עם המוצרים ועזב את המקום.
2. לפי הסדר הטיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות המבחן

3. שירות המבחן, בתסקירו מיום 16.4.20, ציין כי הנאשם בן 20, נשוי, אשתו בחודשי הריון מתקדמים והשניים מתגוררים ברהט. הנאשם סיים 10 שנות לימוד ולדבריו עזב את המסגרת הלימודית על רקע רצונו לעבוד ולסייע בפרנסת משפחתו. הנאשם עובד מזה 3 חודשים במפעל אריזת תפוחי אדמה. הוריו של הנאשם אינם עובדים ומתקיימים מקצבת ביטוח לאומי. הנאשם תיאר קשיים כלכליים עמו מתמודדת המשפחה בחיי היומיום. כן תיאר את משפחתו כמנהלת אורח חיים תקין, יצרני וללא מעורבות בפלילים. גורמי הטיפול מסרו, כי הנאשם מטופל ביחידה להתמכרויות ברהט החל מחודש ינואר 2019. הנאשם הודה בביצוע העבירה, הביע חרטה, שיתף מעולמו הפנימי ושיתף פעולה באופן מלא עם ההליך הטיפולי. הנאשם הביע

רצון לשינוי, קיבל אחריות למעשיו ומוכן לשלם את מחיר מעשיו.

לדבריו, בזמן ביצוע העבירה היה שרוי בגילופין ולא שלט בהתנהגותו. כן תיאר הנאשם, כי ביצע הפריצה לתחנת דלק והגניבה בשל קשיים כלכליים. הנאשם מסר, כי עבר הליך שיקומי משמעותי, התחתן ומצפה לילד. לדבריו, הוא מרוכז כיום בהקמת המשפחה ובעבודה סדירה. שירות המבחן ציין, כי הנאשם גדל בבית עם קשיים כלכליים והוריו התקשו לספק את צרכיו הרגשיים והפיזיים. בהמשך, חבר הנאשם לחברה שולית, ראה בה מקור שייכות, חום וערך. שירות המבחן העריך, כי לנאשם קווי חשיבה ילדותיים ולא בשלים המתבטאים בחשיבה אימפולסיבית. כן מתקשה הנאשם לפתח גבולות פנימיים או לקבל על עצמו גבולות חיצוניים. שירות המבחן ציין, כי הנאשם עבר הליך טיפולי משמעותי ביחידה להתמכרויות כחלק מצו מבחן שהוטל עליו בתיק אחר ומסתיים ביום 16.7.20 ואין צורך בהטלת צו מבחן נוסף. מכאן, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 100 שעות.

4. לאחר הטיעון לעונש, ביקשתי משירות המבחן להגיש תסקיר משלים ובו עדכון הנוגע להשלמת צו המבחן על ידי הנאשם בתיק האחר והגשת תכנית צו שירות לתועלת הציבור. אולם בשל שביתת העובדים הסוציאליים, שירות המבחן לא הגיש התסקיר המשלים.

טענות הצדדים לעונש

5. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על קניינו של אדם, ביטחונו ובטחון רכושו. לטענתה, הנאשם פרץ לחנות בתחנת דלק בכך שפתח את החלון, נכנס וגנב 4 חבילות טבק, 5 קופסאות סיגריות, בקבוקי וודקה ועוד. מדובר ברכוש שלא נתפס ולא הוחזר לבעליו.

6. מכאן טענה באת כוח התביעה, כי מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים.

7. עוד הוסיפה וטענה באת כוח התביעה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם הודה במיוחס לו וחסך בזמן שיפוטי יקר; לחובת הנאשם עבר פלילי בעבירה של תקיפה, פציעה וגניבה וכבר הוטל עליו מאסר בדרך של עבודות שירות. העבירות שם בוצעו 5 חודשים לאחר העבירה המיוחסת לו בתיק זה ולו היה הנאשם מצרף את התיקים סביר להניח כי היה מתקבל עונש זהה; התקבל תסקיר חיובי, אולם הנאשם מתקשה לפתח גבולות פנימיים או לקבל גבולות חיצוניים.

8. לאור האמור, טענה כי אין להיעתר להמלצת שירות המבחן אלא יש להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, וקנס.

9. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון שהאירוע אינו ברף חומרה גבוה. הנאשם ככל הנראה היה תחת השפעת אלכוהול, נכנס לחנות נוחות וגנב פריטים בשווי של מאות שקלים, בלי תחכום, בפנים גלויות ולנגד מצלמות, תוך שהותיר טביעות אצבע וללא שימוש בכלים מיוחדים.

10. מכאן טען, כי המתחם לו עתרה התביעה אינו מתאים לנסיבות וכי יש לקבוע מתחם המתחיל בעונש צופה פני עתיד.

11. עוד טען, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם הודה במיוחס לו, לקח אחריות על מעשיו והביע צער וחרטה; הנאשם נרתם

לטיפול במסגרת ההליך האחר שנוהל בבית המשפט המחוזי ונדון שם למאסר לתקופה של חודשיים בדרך של עבודות שירות. מתסקירי שירות המבחן עולה, כי הנאשם משתף פעולה עם ההליך הטיפולי. הנאשם סיים את עבודות השירות, התחתן, אשתו בהריון מתקדם ואמורה ללדת. הנאשם עובד במפעל אריזה תמורת שכר נמוך מאוד. אשתו אינה עובדת וכל נטל הפרנסה מוטל עליו. בשל מצבו הכלכלי הקשה, היחידה לטיפול בהתמכרויות מימנה את שיפוץ דירתו.

12. לאור האמור טען בא כוח הנאשם, כי יש למקם את הנאשם בחלקו התחתון של המתחם ולאמץ את המלצת שירות המבחן.

13. בדברו האחרון מסר הנאשם, כי הוא מצר על מעשיו, החל בדרך חדשה, משתף פעולה עם ההליך השיקומי, עובד ועומד להיוולד לו בן.

דין והכרעה

14. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה אותה ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירה, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.**

15. כתוצאה מביצוע עבירה של פריצה למקום שאינו בניין מגורים וביצוע גניבה נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על זכות הקניין ובטחון הציבור. בהינתן נסיבות ביצוע העבירה, מידת הפגיעה היא נמוכה - בינונית. הנאשם אמנם התפרץ לחנות דרך פתח החלון בזמן שהחנות היתה סגורה, אולם, גנב מוצרים בשווי מאות שקלים בלבד, ובכללם מוצרי טבק, סיגריות ואלכוהול.

16. לפי מדיניות הענישה המקובלת בעבירה של התפרצות לבניין שאינו דירה וגניבת רכוש קל ערך, המתחם נע בין מאסר קצר, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים לצד ענישה נלווית (ראו למשל: רע"פ 8114/10 **אבו חדיד נ' מדינת ישראל** (7.11.10); עפ"ג (י-ם) 32448-04-15 **גוזלן נ' מדינת ישראל** (7.6.15); עפ"ג (מרכז) 37133-05-14 **לשצינסקי נ' מדינת ישראל** (8.7.14); עפ"ג (י-ם) 34058-02-14 **אלקיים נ' מדינת ישראל** (1.7.14); ת"פ (קריות) 49308-10-18 **מדינת ישראל נ' הכהן** (16.12.19); ת"פ (י-ם) 13585-01-18 **מדינת ישראל נ' אבו נג'מה** (2.6.19)).

17. התביעה הגישה פסיקה הכוללת נסיבות מחמירות, כמו למשל גניבת רכוש רב ערך או מידה גבוהה של תכנון ותחכום, שאינה מתאימה למתחם (רע"פ 6163/06 **אבו סבילה נ' מדינת ישראל** (20.8.06); ת"פ (ב"ש) 31019-02-14 **מדינת ישראל תביעות נגב נ' אלגראוין** (24.6.15)). גם לא מצאתי בפסיקה תימוכין לעתירת בא כוח הנאשם להתחיל המתחם במאסר על תנאי. מתחם זה יכול להתאים לגניבת רכוש קל ערך, אולם לא לעבירה של התפרצות לבניין שאינה מבנה מגורים.

18. מכאן, כי מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום, נע בין מאסר קצר, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

19. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו, נטילת אחריות על מעשיו, הבעת חרטה וחיסכון בשמיעת עדויות; הנאשם נישא, הפך לאב והוא עובד למחייתו ומפרנס את משפחתו;

עמוד 3

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי הכולל הרשעה בעבירה של תקיפה, פציעה וגניבה מחודש יולי 2019, בגינה נדון למאסר לתקופה של חודשיים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, צו מבחן ופיצויים (עת/1). המדובר בכתב אישום שהוגש לאחר כתב האישום שלפניו והתיקים לא צורפו;

מתסקיר שירות המבחן עולות נסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם. הנאשם השתלב בהליך טיפולי במסגרת ההליך האחר, שבו הוטל עליו צו מבחן. גורמי הטיפול מסרו, כי הנאשם משתף פעולה עם ההליך הטיפולי, נטל אחריות מלאה למעשיו ומוכן לשאת בעונש. הנאשם הביע רצון לנהל אורח חיים נורמטיבי. לצד זאת העיר שירות המבחן, כי הנאשם עודנו מתקשה לפתח גבולות פנימיים או לקבל על עצמו גבולות חיצוניים. שירות המבחן לא בא בהמלצה להטיל צו מבחן נוסף, הואיל והנאשם עודנו נתון בצו המבחן שהוטל בתיק האחר. לצד זאת, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור.

למרות ששירות המבחן לא הגיש העדכון באשר להשלמת צו המבחן בתיק האחר על ידי הנאשם, נכונה אני להניח, כי הנאשם אמנם השלים הצו כנדרש ומטעם זה אין צורך בהטלת צו מבחן נוסף, כהמלצת שירות המבחן.

20. באיזון בין הנסיבות לזכותו של הנאשם, משמע הודאתו ונסיבות חייו הלא פשוטות, ובין הנסיבות לחובתו, ובעיקר עברו הפלילי, לא ניתן לאמץ את המלצת שירות המבחן לסיים ההליך באפיק שיקומי הכולל אך צו שירות לתועלת הציבור. עונש זה חורג מהמתחם ולא נמצאה לכך הצדקה של ממש. עם זאת, בשל הליך השיקום שאליו נרתם, יש להטיל על הנאשם עונש בתחתית המתחם. מכאן, שיש להטיל על הנאשם מאסר קצר שיבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי, קנס ופיצויים. התביעה אמנם לא עתרה להטלת פיצויים, אולם, הנאשם גנב מוצרים בשווי כמה מאות שקלים אשר לא הוחזרו לבעליהם ומכאן שנגרם נזק לבעליהם של החנות.

21. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 7.7.20, נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

סוף דבר

22. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 2 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות. הנאשם יחל את עבודות השירות ביום 21.12.20. מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון;

ד. קנס בסכום של 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הנאשם ישלם את הקנס ב-5 תשלומים שווים ורצופים, הראשון לא יאוחר מיום 1.9.20 והיתרה עד ה-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;

ה. הנאשם ישלם לבעלים של חנות נוחות "מנטה" שבתחנת דלק בגן יבנה פיצויים בסכום של 500 ₪. את הפיצויים יפקיד במזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 1.8.20. התביעה תעביר פרטי המוטב לתשלום וזאת בתוך 7 ימים.

עותק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"א תמוז תש"פ, 13 יולי 2020, במעמד הצדדים.